

ne ud af det, vi fik at vide, læse, at de også havde nogenlunde styr på, hvad der ville ske i de enkelte ministerier.

Hvis det så viser sig, at de får udgifter senere hen, som man måske ikke helt har taget højde for, må man jo sige, at det må de enkelte ministerier klare inden for budgetterne, hvis de altså ikke har bedt om, at det sker på anden vis.

Vi er også glade for, at regeringen og forsvarsministeren så sent som i sidste uge har fået bevilget penge. Om det så er tilstrækkeligt til at løse de her oplysningsopgaver, ja, dér må man sige, at det er regeringens ansvar at sørge for, at pengene er til rådighed. Vi bevilger pengene, men det er regeringen, der skal sikre, at de kan udnyttes på tilfredsstillende vis.

Derfor går vi ud fra også med den redegørelse, som vi har fået fra ministeren i dag, og med de tidligere svar, der er givet, samt med den bevilling, der er i Finansudvalget, at man fra regeringens side har styr på de her ting. Jeg ser ingen grund til, at vi fra Folketingets side følger det mere nøje, end at regeringen løbende orienterer Folketingets Forskningsudvalg om problemerne i det omfang, man støder på nye ting. Vi regner også med, at det, i det omfang det koster mere med hensyn til oplysningsvirksomhed, er regeringen, der sikrer, at pengene er til rådighed.

Viser det sig, at der er brug for flere penge, end der blev bevilget i sidste uge, så er det altså partierne i Folketinget, som har ansvaret for, at pengene er der. Vi kan ikke på den ene side sige, at man skal løse problemerne, og på den anden side ikke komme med pengene.

Henrik Svane (RV):

Der er ingen tvivl om, at vi i dagens samfund har gjort os utrolig afhængig af computere. Så sent som i går oplevede de af os, som opholdt os her på Christiansborg, hvor svært det pludselig er, når systemet bryder helt sammen.

Hele eftermiddagen følte mange sig pacificeret, fordi systemet ikke virkede. Vi kunne ikke bruge computerne, og hvordan skulle man så få gjort alle dagens mange gøremål? Jeg er personligt stor tilhænger af computere og den store hjælp, de er i hverdagen, men den store afhængighed, vi dermed også får sat os selv i, fornægter sig ikke. Det er faktisk ret irriterende, når systemet ikke virker.

Det illustrerer meget godt, at det er et relevant spørgsmål, som bliver rejst med denne forespørgsel, for selvfølgelig skal vi være oppe

på tæerne, når vi går over til år 2000, og sikre, at vi ikke på grund af årtusindskiftet får rod i det hele. Men det mener vi i Det Radikale Venstre egentlig også at der er gjort en hel del for at forhindre.

I Forskningsministeriet er der i mere end 1 år arbejdet med problemet, og vi er trygge ved de initiativer, ministeren allerede har taget og i sin tale i dag nævnte, at hun ville tage i den nærmeste fremtid.

Overordnet har vi nemlig den holdning, at vi fra Folketinget ikke kan dirigere det, der konkret skal ske i de enkelte virksomheder og institutioner, men vi kan give nogle vigtige signaler, råd og anvisninger.

Alle har et medansvar for, at overgangen til år 2000 ikke skaber rav i vores systemer, og det er regeringens opgave, at der i hvert fald ikke er nogle, som er uvidende om, hvad vi skal være opmærksom på i forbindelse med årtusindskiftet. Men hvis andre ikke også påtager sig en del af ansvaret, så når vi næppe særlig langt. Det tyder da også på, at virksomheder med stort og tungt edb-udstyr er fuldt opmærksomme på problemet og i gang med at forberede sig, mens det på de mindre virksomheder lader til, at der endnu er en del usikkerhed over for problemet, men det er jo bl.a. dette forhold, initiativerne ønsker at tage højde for.

Med regeringens år 2000-plan og de initiativer, som planen indeholder, mener vi i Det Radikale Venstre, at vi er nået et godt stykke videre. Planen skal ikke være en sovepude, men den indeholder så mange initiativer baseret på positive erfaringer fra nogle af de lande, der også er i gang med problemet, at vi føler os godt klædt på.

Bruno Jerup (EL):

Der er vel efterhånden ikke mange virksomheder, som ikke har hørt om eventuelle problemer med overgangen til dateringen år 2000, men det er da udmærket, hvis de bliver belemet med en yderligere oplysningskampagne, specielt hvis den kan føre nogen vegne.

Og med det udgangspunkt, at alle ved med nogenlunde nøjagtighed, hvornår år 2000 indtræder, kan det næppe siges at være et af de allersværeste spørgsmål at planlægge efter – hverken for en virksomhed eller for staten. Der er måske en tendens til at gøre løsningen af dette spørgsmål til sådan et altoverskyggende problem, men der er vel ikke andet at sige, end at